

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Nu vel an! et freidigt mood!

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 60. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-idm140726735750176/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

Bange sieles hvile-stavn,
Troens stærke seyer-fane,
Haabets rette anker-grund,
Lys oppaa min trange bane,
Ja udi min sidste stund.

3. O det søde JEsu navn!
O det navn foruden lige!
O mit søde hümmerige!
O min sieles frelse-havn!
O mit hertes lyst og længsel!
O min søde himmel-skat!
O min fryd i største trængsel!
O mit lys i dødens nat.

4. JEsus os til trøst og gavn
Dette navn har vildet bære,
Men hand maatte ilig lære,
At det var et smerte-navn, 35
Thi da blodet maatte rinde,
Da hand frelse-navnet fik,
Derved troe vor jammers minde
Hannem ind i sielen gik.

5. Derfor flndes nu for mig
Dette navn saa fuldt af naade,
At jeg mig i al min vaade
Derved fryder inderlig,

2,7: oppaa] op paa A. 3,8: dødens] Dødens A. 5,2: fuldt] fuld A.

2,6: haabets anker-grund] I Hebr. 6,19 ses dåbet som et anker; Jesu-navnet er da her den grund, dette anker har at holde sig fast ved. — 2,7: lys er næppe imperativ af at lyse, men snarere det sidste substantiv i den række, der skildrer, hvad Jesu navn betyder, jfr. 3,8: mit lys i dødens nat: oppaa] på. — 3,8: da blodet maatte rinde] kan ikke sigte til korsfættelsen; dertil ville ilig jo ikke passe; der må være tænkt på omskærelsen, da hand frelse-navnet fik, hvad der jo også stemmer med salmens udgangspunkt i Lk. 2,21. Meningen er da, at dengang blodet raudt ved omskærelsen, blev tanken på vor jammer læstet i hans sjæl. I troe (trøst) ligger, at vor jammers minde aldrig kunne blive glemt af ham: frelse-navnet] Jesus betyder jo frelse, se til nr. 14,4.